

Ajour med Det Kongelige Teater

En slags kunstnerisk årsopgørelse

Det Kongelige Teater har altid haft en særlig evne til at tiltrække sig opmærksomhed. Også for det, der ikke forgår på scenerne. Det er på én gang en forbandelse og en velsignelse. En forbandelse, fordi selv mindre uoverensstemmelser bliver blæst ud over det ganske land og kan være med til at tegne et billede af kaos og manglende styr på tingene. En velsignelse, fordi det vidner om, at folk faktisk føler, at Det Kongelige Teater er noget, der vedrører dem, og derfor også fuldt berettiget føler, at de skal have en mening om, det der sker på stedet.

Nu er 2017 afsluttet, Årsrapporten er afleveret og godkendt, og det er tid til at gøre status. Og jo tak, det går faktisk rigtig godt.

Balletten er i sit livs form. Efter for få år siden at have været noget i knæ, har den nu rejst sig på en måde, så man uden overdrivelse kan sige, at den tilhører den absolutte verdenselite. Danserne nomineres og udnævnes som verdens bedste og efterspørgslen rundt om i verden er langt større, end vi er i stand til at efterkomme. I sommer blev det dog til en turné til Kina under ledsagelse af Prinsesse Benedikte og samtidig en anledning til at trække stor opmærksomhed om dansk erhvervsliv, der også var delvist involveret i finansieringen af turneen.

Balletten har nu også etableret et eksperimenterende korps af dansere – ”Corpus” – der skal være med til at afsøge nye veje for dansen. Corpus har tidligere eksisteret som en løs konstruktion, men nu har den fået egne rammer, faste dansere og en kunstnerisk chef, der er tanket op med det mod, der skal til for at vinde nyt land for den levende dans.

Også Skuespillet er blevet fuldstændig revitaliseret under den nytiltrådte skuespilchef, Morten Kirkskov. Med et fast ensemble og et arsenal af friske ideer lagde de i slutningen af 2016 fra land med en stribe markante stykker, der både trak fulde huse og stor applaus fra en ellers ganske blasert anmelderskare.

Med Skuespillet og Balletten i god gænge rettes vores fokus på Operaen. Her har der igennem en længere periode været problemer som konsekvens af de fortsatte besparelser, der har ramt både personale og produktioner. Formentlig har problemerne syntes særligt voldsomme, fordi man kom fra et højt bevillingsniveau, da Operaen åbnede i 2005. Siden hen har det været brydsomt at tilpasse organisationen til den ny og langt mere nøjsomme virkelighed.

Det positive, der er at sige, er at produktionerne trods faldende budgetter, fortsat holder et tårnhøjt niveau, og at publikum synes at strømme til i omtrent samme omfang, som da Operaen åbnede. Når besøgstallet i dag samlet set er lavere, skyldes det ganske enkelt, at der kun er råd til at sætte langt færre produktioner op.

Under indtryk af den voldsomme nedgang i de offentlige bevillinger, er det lykkedes at generere andre indtægter gennem fonds- og sponsorstøtte og via kommercielle arrangementer. Det sidste er ikke bare en kilde til bedre økonomi, det er også en anledning til at komme i kontakt med andre publikummer, end dem som teatret i forvejen er bekendt med. Dansk Industris Årsmøde og udlejning til dansesuccesen, ”Dirty Dancing” var to markante arrangementer i den afdeling.

2016 var også året, hvor den nye plads, Ofelia Plads, åbnede. Den skyder sig ud i vandet nord for Skuespilhuset og er med det samme blevet både et populært valfartssted og en kulturdestination, hvor opera- og jazzfestival og en stribe børnearrangementer i sommerens løb trak folk til.

Turnévirkksomhed rundt om i Danmark har også i 2016 været omfattende med besøg af alle tre kunstarter til både betalte forestillinger og gratisarrangementer.

Alt i alt kom der i 2016 til egne og andres aktiviteter i regi af Det Kongelige Teater 776.000 tilskuere, der blev solgt ca. 550.000 billetter og gennemført mere end 1400 forestillinger og arrangementer.

I den knap så projektørbelyste afdeling har teatret indført en række digitale arbejdsgange, der har været med til at strømline sagsbehandlingen, ligesom der i de seneste år er foretaget et massivt skifte fra faste omkostninger til variable. Bogholderi og bygningsdrift er overført til Staten, ligesom der i 2016 er lavet aftaler med eksterne operatører for så vidt angår restaurant- og kantinedrift, scenografisk produktion, og bibliotek og arkivhåndtering.

Samtidig har vi haft stærke samarbejder med en lang række aktører fra den danske scenekunstverden. Ungdomsensemblen "C:ntact" er rykket ind med deres forestillinger, Copenhagen Stage, Operafestivalen, Teatret Sort/Hvid og Sort Samvittighed har været blandt teatrets mange samarbejdspartnere fra det danske scenekunstmiljø. I 2016 blev der desuden indgået en lejeaftale med Dansk Danseteater, der i januar 2017 flyttede ind i Operaen, hvor de fremover vil have til både huse og scene.

Samlet set er Det Kongelige Teater naturligvis mærket af den strammere økonomi, men det er samtidig et teater, der i den grad forsøger at ruste sig til fremtiden og insistere på at være ét samlet teater. Det betyder naturligt store forandringer og et opgør med gamle måder at tænke på, og det giver indimellem støj i medierne, men vi er overbeviste om, at vi er i fuld gang med at opbygge et langt mere robust og sammenhængende teater.

Den officielle årsberetning for 2016 fremsendes på tirsdag, hvor den offentliggøres. Har man brug for mere information eller yderligere kommentarer, er man velkommen til at kigge forbi til en kop kaffe.

Venlig hilsen

Morten Hesseldahl